

Αθήναι, 20/9/1974

Συνέντευξη της Συντονιστικής Επιτροπής Λιβε-
ρών Συνδικαλιστών προς τον ημερήσιο και περιο-
δικό Τύπο της Αθήνας.

Όμιλητής Όρλστος Χατζηβασιλείου

Ός άδρετοί συνδικαλιστές, κατεχόμενοι από συναίσθηση
εξόθνης έναντι των συμφερόντων των εργατοϋπαλλήλων που έκ-
προσωπούμε, όφελούμε με παρησία να μιλήσουμε κατά πόσον
τό Ν.Δ. "περί άποκατάστασης των συνδικαλιστικών ελευθεριών,"
άνταποκρίνεται ή όχι στις απαιτήσεις των περιστάσεων.

Στοιχείο ούσιαστικό της δημοκρατίας άποτελεί ή συμμε-
τοχή των εργαζομένων στα κοινά.

Οί εργατοϋπάλληλοι, ως δημιουργοί άγαθών και ύπηρε-
σιών, διαδραματίζουν άποφασιστικό ρόλο στη ζωή της κοινω-
νίας.

Η θέση τους αυτή δημιουργεί στην εργατοϋπαλληλική
τάξη και δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Τό νομοθέτημα, κατ'άρχην, καταργεί τους νόμους της
χούντας για τό συνδικαλισμό και όφελουμε να τό σημειώ-
σουμε ως θετικό βήμα προς την κατεύθυνση του έκδημοκρα-
τισμού στον συνδικαλισμό.

Μόνο όμως ως ένα βήμα, διότι τά κενά που άφίνει και
οί διαδίκασίες πός θεσπίζει δημιουργούν τον κίνδυνο ή πο-
ρεία του έκδημοκρατισμού στον συνδικαλισμό να είναι βρα-
δεία με όλες τις έπιπτώσεις που μπορεί να έχει αυτό για
τά συμφέροντα των εργαζομένων ειδικά και της δημοκρατίας
γενικώτερα.

Ευγκεκριμένα, με τη δημοσίευση του Νομοθετικού Δια-
τάγματος, καταργείται η χουντική άγτιερατική Νομοθεσία,
και εκδίδονται από την Γ.Σ.Ε.Ε., Όμοσπονδίες και Έργα-
τικά Κέντρα, οί "έκλεκτοί" της δικτατορίας του γύφου.

Η Σ.Ε. πιστεύει, ότι ή τομή που γίνεται στα συνδι-
καλιστικά μας πράγματα με τό παραπάνω θετικά μέτρα που
προβλέπει τό Ν.Δ. πρέπει να φθάσει πιά βαθειά, μέχρι τις
πρωτοβάθμιες εργατικές οργανώσεις, για να εξαληφθή όρι-
στικά από ολόκληρο τό σώμα της εργατικής τάξεως ή μόλυ-
ση της χουντικής έπταετίας. Διότι δέν μπορεί να έννοση
άποτελεσματική κθάραση του συνδικαλιστικού κινήματος, όταν
σήμερα υπάρχουν περίπου 2.500 πρωτοβάθμιες εργατικές ορ-
γανώσεις που έξασκολούθουν να έχουν έκικεφαλής χουντικές
εγκοιήσεις, που της επέβαλε ή καταργουμένη ήδη δικτατορι-
κή νομοθεσία και ή στενή συνεργασία κεφαλαίου και κρατι-
κών υπηρεσιών.

Η σημερινή Κυβέρνηση έχει τεράστια ήθική ύποχρέω-
ση έναντι των εργαζομένων να προχωρήσει άποφασιστικά και
με τό έκόμενο βήμα της.

α) Να αφηκράση έξ ύπαρχής όλες τής Ετρατιωτικές διαταγές με τής οποίες διαλύθηκαν εκατομμύρια συνδικαλιστικές οργανώσεις και κατεσχέθησαν αρχεία, μητρώα και εκατομμύρια ολόκληρα σε περιουσιακά στοιχεία.

β) Να επαναφέρη άμέσως και δίχως άλλη άναβολή στις έργασες τους όλους τους απολυθέντες συνδικαλιστές και εργαζόμενους βάσει του νόμου 516 και άλλων άντιεργατικών νόμων και διατάξεων με όλα τή δικαιώματά τους και

γ) Να δώση Ισθτική άντιπροσωπευτικότητα στις προσωρινές Διοικήσεις τής Γ.Σ.Ε.Σ., δημοσφόνδες και Εργατικά Κέντρα, άπ όλες και δίχως καμμιά εξαίρεση τής άντιδικτατορικές συνδικαλιστικές δυνάμεις.

Οι δηλώσεις του κ. Υπουργού Άπασχολήσεως, οι οποίες συνδέωσαν τήν δημόσκηση του Ν.Δ., παρέχουν θετική ύποσκήσεις για τή μέλλον και άνοιγουν προοπτική για τήν δημιουργία προϋποθέσεων ύπάρξεως ενός εργατικού κινήματος, δίχως διακρίσεις, δίχως προχαταλήψεις και πρό παντός δίχως διαγραφές. Άέν άρκοον όμως μόνον οι δηλώσεις και οι καλές προθέσεις. Παράλληλα χρειάζονται θετικές άποδείξεις και πλήρης κατανόηση του τί ύπδρχει σήμερα σε όλο τή φάσμα του συνδικαλιστικού χώρου και τί πρέπει σύντομα να γίνει.

Σήμερα οι εργατοϋπαλληλικές οργανώσεις πρέπει και μπορούν να βγοϋν άπ τήν άντιδημοκρατική άνωμαλία που βρισκονται, έφ όσον άνασυγκροτηθούν έπάνω σε γερά θεμέλια και σπηριχθούν άπόλυτα στις οργανωμένες μάζες των εργαζομένων. Τότε και μόνον θα εκπληρώσουν με έπιτυχία τήν ρόλο τους, άχι μόνον σαν υπερασπιστές των συμφερόντων τής τάξεως που άνήκουν, αλλά και σαν σοβαροί συντελεστές στη δημοκρατική άναγέννηση τής χώρας μας και σαν ένεργοι παράγοντες στην οικονομική άνάπτυξη τής. Για να γίνουν όμως αυτά χρειάζονται οι παρακάτω προϋποθέσεις:

1. Οι εργατοϋπαλληλοι πρέπει να είναι έλεύθεροι άπό κάθε καταπιεστική προσκήθεια έργοδοσίας και κρήτους, να μπορούν να έγγραφοϋν ως μέλη στις πρωτοβάθμίες οργανώσεις τους, να συγκροτοϋν συνδικαλιστικές έπιτροπές και να άναπτύσσουν συνδικαλιστική δραστηριότητα στα εργοστάσια, εργαστήρια, στα γραφεία, στα καταστήματα παντού στους τόπους τής δουλειάς, δίχως κίνδυνο να χάσουν τήν δουλειά τους, ή να τους γίνει ο γνωστός σκελελος άπό τής "συνδικαλιστικές ύπηρεσίες" των τμημάτων Άσφαλείας, τα οποία πρέπει άριστικά να καταργηθοϋν.

2. Στις οργανώσεις αυτές και στις εργοστασιακές έπιτροπές όλοι οι εργαζόμενοι "πόσης ιδεολογικής τάσεως", όπως λέγει ο κ. Υπουργός Άπασχολήσεως θα έλαβουν τή δικαίωμα να έγγραφοϋν δίχως διακρίσεις και εξαίρεσεις και θα έχουν όλοι τή ίδια δικαιώματα και ύποχρεώσεις.

3. Είναι άπαραίτητο στις συνδικαλιστικές οργανώσεις να συγκεντρώνεται όσο είναι δυνατόν τή σύνολο των εργαζομένων του κάθε κλάδου ή τής κάθε βιομηχανίας, διότι έτσι πολλαπλασιάζεται η έκρηνότητά τους στις διεκδικήσεις τους και παρουσιάζουν ωραγή ένότητα στις κάθε είδους εργοδοτικές έπιθέσεις.

4. Ἡ Κυβέρνηση, ἡ Ἐργοδοσία, τὸ Κράτος θὰ παραμε-
ρουν μακριὰ ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν Συνδικάτων, θὰ ἀφήσουν ἀνεμπό-
διστη τὴν ἀνάπτυξή τους ἢ ὅποια ἀσφαλῶς θὰ βασίζεται στὸ
Σύνταγμα τῆς Χώρας καὶ τοὺς Νόμους καὶ τῆς Πολιτείας.

Ἀποφασιστικὸ ρόλο γιὰ νὰ ἐξασφαλιστοῦν οἱ πικὲς πρὸς
τὸς προοπτικές καὶ ἔτσι νὰ τεθοῦν σίγουρα θεμέλια στοὺς
τόπους τῆς δουλειᾶς, θὰ παῖρη ἡ σύνθεσις τῶν προσωρινῶν
Διοικήσεων ποὺ θὰ διοριστοῦν πολὺ σύντομα, ὅπως διαγράφεται
στὴν Γ.Σ.Ε.Ε., στὶς Ὁμοσπονδίες, στὰ Ἐργατικά Κέντρα καὶ ἐν
συνεχείᾳ στὶς πρωτοβάθμιες ὀργανώσεις. Τυχόν μονόπλευρη
σύνθεσις τους, ὅπως νὰ λάβουν μέρος σ' αὐτὲς ἰσοτίμη ὅλες
οἱ ἀντιδικτατορικές συνδικαλιστικές δυνάμεις, θ' ἀποδυναμῶνε
ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀποτολή τους καὶ θὰ δημιουργοῦσε ρήγματα,
στὴν ἀπαραίτητη γιὰ τὸ κίνημα, σήμερα, ἐνότητα τῶν
ἐργατικῶν δυνάμεων.

Ἐπίσης σημαντικὸ ρόλο θὰ παῖρη στὴν τελικὴ διαμόρφωση
τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, ὁ ἐκλογικὸς νόμος βάσει τοῦ
ὁποίου θὰ γίνουν οἱ πρῶτες μεταχουντικές ἐκλογές στὰ
Συνδικάτα. Καὶ γιὰ μᾶς, μόνον ἡ ἀπλὴ ἀναλογικὴ θὰ μπορέσῃ
νὰ δώσῃ Διοικήσεις, ἀπὸ ὅλες τὶς τάσεις καὶ ἰδεολογίες
καὶ θὰ συσπειρώσῃ ἀδελφωμένα, ὅλους τοὺς ἐργαζομένους σὲ
μὴ μοναδικὴ καὶ ἀδιαπέραστη ἐργατικὴ ἐνότητα, ποὺ εἶναι
ἀπαραίτητη σήμερα γιὰ νὰ κτισθῇ ἐκ νέου τὸ ἐργατικὸ κίνημα.
Παραμένει βέβαια καὶ τὸ βασικὸ πρόβλημα τῆς οἰκονομικῆς
ἀνεξαρτησίας τῶν Συνδικάτων. Καὶ εἶναι πολὺ γνωστὸ, ὅτι
ἐδῶ καὶ 30 χρόνια τὸ χρέμα πολλοὶ ἠγάπησαν, στὸν συν-
δικαλιστικὸ χῶρο καὶ πολλοὺς διεφθέρει ἐνῶ ξεκίνησαν μὲ
καλὰς προθέσεις.

Μοναδικὴ λύσις

Τὰ συνδικάτα ἀ'ντιλοῦν τοὺς πόρους τους κατ' εὐθείαν ἀπὸ
τοὺς ὀργανωμένους ἐργατοῦκαλλήλους. Δὲν χρειάζεται νὰ
μεσολαβῇ, αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, οὔτε τὸ Κράτος, οὔτε ἡ Ἐργα-
τικὴ Βοήθεια. Ἡ εἰσφορά τοῦ ἐργαζομένου μπορεῖ νὰ εἰσπρα-
χθῇ μόνον ἀπὸ τὴν πρωτοβάθμια ὀργάνωσιν ἢ μὲ τὸ σύστημα
τῶν εἰσπράξεων ἀπὸ τὸν ταμίαν ἢ νὰ προβλεπῇ τὴν εἰσπραξὴν
ἡ συλλογικὴ σύμβρασις καὶ νὰ τὴν εἰσπράττῃ ὁ ἐργοδότης, ὅ-
πως τοῦτο σήμερα γίνεται στὶς Τράπεζες, Ἐπιχειρήσεις Κι-
νῆς ὠφελείας καὶ ἄλλους ὀργανισμούς. Καὶ ἡ πρωτοβάθμια ὀρ-
γάνωσις θὰ χρηματοδοτῇ τὶς Ὁμοσπονδίες Ἐργατικά Κέντρα
καὶ Γ.Σ.Ε.Ε. βάσει καταστατικῆς διατάξεως. Μόνον ἔτσι ὀρ-
θόδοξα θὰ ἐπιτευχθῇ τελικὰ ἡ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία τῶν
Συνδικάτων καὶ θὰ προχωρήσουν αὐτὰ ἀδέσμευτα στοὺς ἀντι-
κειμενικούς τους σκοπούς, σύστημα ἄλλωστε ποὺ ἐφαρμόζε-
ται σὲ ὅλον τὸν Ἑυρωπαϊκὸ χῶρον.

Τέλος σὰν ὀργανικὴ καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τοῦ συνδικα-
λιστικοῦ κινήματος προβάλλει ἡ ἐγκαιρὴ ἀνανέωσις του ἀπὸ
νέα στελέχη τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀναζητηθοῦν στοὺς τόπους τῆς
ἐργασίας καὶ ὄχι στὰ συνδικαλιστικὰ γραφεῖα. Δίδει χωρὶς
αὐτὴ τὴν ἀνανέωσις κινδυνεύομε ἐμεῖς ποὺ ὑπηρετοῦμε τὸ κί-
νημα ἀπὸ εἰκόσασετας καὶ πλέον, νὰ μὴν ἔχουμε κἄν τὶς ὀνα-
τόπτες καλόφρονες τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος σὲ ὅ-
λη τὴν κλίμακα ἢ νὰ ἔχουμε ὑποστὴ φυσιολογικὴ καὶ βιολογικὴ

κάμψη της αγωνιστικότητάς μας. Χρειάζονται λοιπόν νέα στελέχη που με φανατισμό και ανιδιοτέλεια να υπηρετήσουν την τάξη που ανήκουν.

Αλλά πέραν του χρονικού διαστήματος που χρειάζεται για την ριζική ανανέωση και ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, η ζωή δεν σταματά και η συσσώρευση των εργατικών προβλημάτων είναι πλέον άφικτη μετά την θεομηνία της δικτατορίας. Το άνοιγμα της φιλίας μεταξύ κόστους ζωής και εργατικού εισοδήματος καθημερινά μεγαλώνει, ενώ ο Τιμάρθμος παλαφεί άνοδικά προς κάθε κατεύθυνση, εξανεμίζοντας έτσι τους μισθούς και τα ημερομίσθια.

Εμείς οι άπειροι συνδικαλιστές, ρεαλιστά, από πεποίθηση και μέσσοσφρευμένη πείρα ολοκληρωμένων δεκαετιών γνωρίζουμε ότι πράγματι η χώρα μας ζει κρίσιμες στιγμές. Αλλά η ίδια η ζωή καθημερινά προβάλλει τα δικά της αίτηματα λογικά, δίκαια, ανθρώπινα.

Βεβαίως έδωθη από 1/9/74, 10% αύξηση στα κατώτατα ημερομίσθια και μισθούς, και αυτό αποτελεί χειρονομία καλής θέλησως. Αλλά η σημερινή Κυβέρνηση πρέπει να λάβη υπ όψη της τις πραγματικές ανάγκες των ανθρώπων του μόχθου και συμπιέζοντας τα προκλητικά κέρδη της Εργοδοσίας και του Κεφαλαίου να προχωρήσει μεθοδικά στην επίλυση των προβλημάτων της Εργατικής Τάξης. Από μία γενική έκτίμηση αυτών των προβλημάτων ξεχωρίζουμε τα παρακάτω:

1) Η αναπροσαρμογή των αποδοχών των εργαζομένων και των συνταξιούχων σε αναλογία με την ακρίβεια της ζωής, την σημειούμενη άνοδο της παραγωγικότητας της εργασίας και την αύξηση του Εθνικού εισοδήματος. Και η καθιέρωση της κινητής κλίμακας των μισθών, των ημερομισθίων και των συντάξεων (Τιμαριθμική αναπροσαρμογή).

2) Η βελτίωση της κοινωνικής ασφάλισης σε όλους τους τομείς με την οικονομική συμμετοχή του Κράτους. Η επέκταση της επικουρικής ασφάλισης και η συμμετοχή στα Δ.Σ. των Ταμείων των εκπροσώπων των εργαζομένων κατά πλειοψηφία.

3) Η χορήγηση στους εργαζόμενους κοινωνικών παροχών (πληνό ρεύμα, φωταέριο, ύδατο, τηλεφώνο, συγκοινωνίες κλπ) διότι έτσι προφυλάσσεται το εργατικό εισόδημα από την μανία του κέρδους του μεγάλου κεφαλαίου.

4) Η ενίσχυση του λογαριασμού της Εργατικής κατοικίας, ιδίως από Κράτος και Εργοδοσία για να καλυφθούν οι τεράστιες ανάγκες της εργατικής στέγης.

5) Αγορική περιφρούρηση του νόμιμου ύψους εργασίας από την Πολιτεία, κριθεται και θετικά μέτρα για την πρόληψη των εργατικών ατυχημάτων, ρεαλιστική αντιμετώπιση της ανεργίας στον κλάδο των οικοδόμων και σε άλλους κλάδους.

6) Η εφαρμογή μιας ορθολογιστικής οικονομικής πο-

λιτικής μπορεί να διευρύνει προοδευτικά τὰ περιθώρια ά-
πασχολήσεως καί ή βελτίωση του βιοτικού επιπέδου άά έ-
πιτρέπει τόν βαθμιαίο επαναπατρισμό εκατοντάδων Έλλη-
νων, που σήμερα γούονται τó πλούσιο άλλά πικρό φωνί της
ξενιτειάς καί,

7) Έ συμμετοχή τών έκλεγμένων συνδικαλιστών καί
τών όργανώσεων τους, στή μελέτη, στή έπεξεργασία καί
στόν έλεγχο τής έφαρμογής τών προγραμμάτων της οίκονο-
μικής καί Κοινωνικής Πολιτικής του Κράτους.

Τό συνδικαλιστικό κίνημα που όδ σηκώση στους ώ-
μους του, ήλο αυτό τó βάρος τών εργατικών προβλημάτων
καί τής αναγέννησής του, πρέπει να είναι αυτόόύναμο, άνε-
ξάρτητο, άδέσμευτο καί έλευθερο άπό κάθε κρατική έργοόο-
τική καί κομματική παρέμβαση.

Πρέπει ένωμένο, άδελφωμένο, πάντοτε σε έγκάρδια άλλη-
λεγγύη καί συνεργασία με τήν άγροτική τάξη καί τήν άνυ-
πότακτη καί άδόμαστη φοιτητική καί εργαζόμενη νεολαία
μας, που άποτελεί τó καμάρι του Έθνους καί τήν δύναμη
κρούσεως να βάλει τήν ιστορική του πορεία για τήν πε-
ριφρούρηση τής Δημοκρατίας καί τής Έλευθερίας όλοκλή-
ρου του Έλληνικού λαού.-

